

Sygn. akt: I C 669/16 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 stycznia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Biskupcu I Wydział Cywilny, w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Katarzyna Wilchowska
Protokolant:	p.o. sekr. sąd. Natalia Zabłocka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 25 stycznia 2017 r. w B.

sprawy z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowo-akcyjnej z siedzibą w W.

przeciwko A. R.

o zapłatę

oddala powództwo.

UZASADNIENIE

Powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, spółka komandytowo akcyjna, spółka jawna z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie od pozwanego A. R. w elektronicznym postępowaniu upominawczym kwoty 1517,20 zł wraz z odsetkami ustawowymi oraz kosztami procesu.

W uzasadnieniu pozwu strona powodowa wskazała, iż w dniu 03 lutego 2015 roku pozwany zawarł z (...) Sp. z o.o. umowę pożyczki o numerze (...) udzieloną w ramach umowy pożyczki odnawialnej, przy wykorzystaniu środków porozumiewania się na odległość, zgodnie z ustawą o kredycie konsumenckim. Jak wskazał, na podstawie art. 5 pkt 13 ustawy o kredycie konsumenckim, strony mogą zawrzeć umowę o kredyt konsumencki bez swojej jednoczesnej obecności, przy wykorzystaniu środków porozumiewania się na odległość, są umowami zawartymi na odległość, jeżeli przedsiębiorca, w tym wypadku (...) Sp. z o.o., w taki sposób zorganizował swoją działalność. Jak podał powód pozwany dokonał rejestracji świadczenia usług drogą elektroniczną w (...) Sp. z o.o. Ponadto, pozwany potwierdził warunki umowy poprzez dokonanie przelewu jednego grosza (0,01 zł) ze swojego rachunku bankowego na rachunek bankowy (...) sp. z o.o. W tytule przelewu jak wskazał pełnomocnik powoda, pozwany umieścił zdanie: Potwierdzam rejestrację i zgadzam się na umowę pożyczki V..pl. W związku uzyskaniem pozytywnej oceny zdolności kredytowej oraz z zaakceptowanymi przez pozwanego warunkami umowy pożyczki, powód w dniu 03 lutego 2015 r. przelał na rachunek pozwanego kwotę 1400 zł tytułem zawartej umowy pożyczki. Powód wskazał, iż z tytułu cesji wierzytelności wynikającej z określonej czynności pozwany jest zobowiązany do zapłaty (...) Sp.z.o.o. sp.k-a., sp. j. wszystkich wierzytelności, które stały się wymagalne z dniem upływu terminu płatności umowy pożyczki, tj. z dniem 05 marca 2015 r. zgodnie z wyszczególnioną w pozwie listą roszczeń (pozew k. 3-6).

Nakazem zapłaty z dnia 06 maja 2016 r. w sprawie VI Nc-e (...) Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie w elektronicznym postępowaniu upominawczym nakazał pozwanemu A. R. zapłatę na rzecz strony powodowej kwoty dochodzonej pozwem wraz z należnymi odsetkami ustawowymi oraz kosztami postępowania w wysokości 1 517,20 zł (nakaz zapłaty k. 6v).

Postanowieniem z dnia 17 czerwca 2016 r. Sąd Rejonowy Lublin Zachód w Lublinie nadał klauzulę wykonalności nakazowi zapłaty z dnia 06 maja 2016r. na rzecz G. C. (...) z.o.o. sp. k-a z siedzibą w W.. r. (postanowienie k. 9v, k. 15v).

Od powyższego nakazu zapłaty pozwany skutecznie w dniu 17 maja 2016 r. wniósł sprzeciw, w związku, z czym w dniu 02 września 2016 r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie uchylił nakaz zapłaty i przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Biskupcu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwany w lutym 2015 roku przebywał na terenie Holandii gdzie pracował i mieszkał w wynajętym lokalu wraz ze swoją partnerką I. S.. Wcześniej pozwany mieszkał w pokoju zapewnionym przez pracodawcę, który nie był zamykany na klucz. W pomieszczeniu tym przetrzymywał kserokopię swojego dowodu osobistego. W tym okresie zaginął mu również nośnik informacji, tzw. pendrive, na którym również mógł być dokument zawierający zeskanowany dowód osobisty.

Nieustalony sprawca wszedł w posiadanie danych z dowodu osobistego pozwanego i jego odbitki, na ich podstawie założył konto bankowe na nazwisko pozwanego oraz konto mailowe, a następnie przy użyciu środków porozumiewania się na odległość pobrał pożyczki na nazwisko A. R..

(dowód: zeznania świadka k. 94-95; zestawienie transakcji rachunku bankowego założonego w Banku (...) k. 92-92v. z akt Prokuratury Rejonowej w Biskupcu o sygn.. Ds. 352/15)

W dniu 03 lutego 2015 r., nieustalony sprawca, korzystając z rachunku bankowego założonego na nazwisko A. R. zawarł z pożyczkodawcą (...) sp. z o.o. umowę pożyczki nr (...). Z treści umowy pożyczki wynikało, iż pożyczkodawca udzielił pożyczkobiorcy pożyczki w wysokości 1400 zł na okres 30 dni, z terminem spłaty do dnia 05 marca 2015 r. Wskazaną kwotę przelano na założony na nazwisko pozwanego rachunek ze wskazaniem adresu pożyczkobiorcy: K., ul. (...).

(dowód: warunki umowy pożyczki k. 32; potwierdzenie k. 36, OWU k.384- ov dowód przelewu k. 37 załącznik k. 60-62; k. 209 z akt Prokuratury Rejonowej w Biskupcu o sygn.. Ds. 352/15).

(...) sp. z o.o. trzykrotnie, pismami z 21 marca 2015 r., 19 kwietnia 2015 r. i 05 maja 2015 r. wzywał A. R. na adres w K. do niezwłocznej zapłaty wskazanych w pismach kwoty wynikających z zaciągniętej pożyczki.

(dowód: wezwania k. 33-35)

(...) Sp. zo.o. oraz (...) Sp. z.o.o. Sp.k-a. zawarły w dniu 30 listopada 2013 roku Umowę Ramową (...) stanowiącą podstawę do zawierania przez strony kolejnych transakcji instrumentów pochodnych. Dnia 21 stycznia 2014 r. (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. zbyła ogół praw i obowiązków komplementariusza Spółki (...) na rzecz (...) Sp.z.o.o. z siedzibą w W.. Wierzytelności wynikające z umów pożyczek gotówkowych nabytych uprzednio przez (...) sp.z.o.o. zostały wniesione aportem Spółki (...) sp. z.o.o. Sp.k-a. zgodnie z uchwałą podjętą na Nadzwyczajnym Walnym Zgromadzeniu spółki pod firmą (...) sp.z.o.o. Sp.k-a., które odbyło się w dniu 21 stycznia 2014 roku. Dnia 31 lipca 2015 r. zostało zawarte porozumienie o rozliczeniu z fizyczną dostawą pomiędzy (...) Sp.z.o.o. Sp.k-a. a (...) Sp.z.o.o. a dotyczące transakcji kredytowego Instrumentu pochodnego (S. Ryzyka Kredytowego).

(dowód: porozumienie k. 59; odpis KRS k. 64-67; załącznik k. 60-62; umowa k. 47-58)

(dowód: umowa k. 42; uchwała k. 43-46)

A. R. po otrzymaniu pierwszego pisma, z którego wynikało, iż na jego dane pobrane zostały pożyczki, zwrócił się z prośbą do swojej matki by powiadomiła policję o tym fakcie.

Matka pozwanego zawiadomiła organy ścigania o możliwości popełnienia przestępstwa na szkodę jej syna.

Prokuratura Rejonowa w Biskupcu prowadziła postępowanie przygotowawcze w sprawie i postanowieniem z dnia 30 października 2015 r. umorzyła dochodzenie w sprawie wobec niewykrycia sprawcy.

(dowód: k. 1 i k. 290 z akt Prokuratury Rejonowej w Biskupcu o sygn.. Ds. 352/15; zaświadczenie z systemu (...) -SAD k. 21-23; zeznania świadka I. S. k. 94-95)

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu powództwo w całości podlegało oddaleniu.

Pozwany w niniejszej sprawie od pierwszego pisma złożonego w sprawie wskazywał, że to nie on zawarł umowę będącą podstawą zgłoszonego żądania, tylko nieustalona osoba, która posłużyła się jego danymi osobowymi. Na tę okoliczność wniósł o przeprowadzenie dowodu z zeznań świadka oraz z dokumentów znajdujących się w aktach postępowania przygotowawczego prowadzonych przez Prokuraturę Rejonową w Biskupcu.

Przeprowadzone w sprawie dowody, które Sąd uznał za wiarygodne, pozwoliły na ustalenie stanu faktycznego, zgodnego z twierdzeniami strony pozwanej.

Powód, reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, w żadnym piśmie nie odniósł się do okoliczności dotyczących zawarcia umowy pożyczki wskazanych przez pozwanego, ograniczając się jedynie do ogólnych twierdzeń dotyczących zasadności dochodzonego roszczenia ze wskazaniem na dokumenty dołączone do akt. Pozwany od samego początku podnosił brak po swojej stronie legitymacji biernej zarzucając, że przy podpisaniu umowy pierwotnej ktoś posłużył się jego danymi osobowymi. Natomiast powód w odpowiedzi na powyższe nie przedstawił żadnego wiarygodnego dowodu wskazującego, że to pozwany A. R. był stroną umowy pierwotnej, stanowiącej podstawę dochodzonego roszczenia.

Oceniając zgromadzony w sprawie materiał dowodowy należało uznać twierdzenia pozwanego za wiarygodne. Świadczą o tym dokumenty zgromadzone w postępowaniu przygotowawczym, zeznania świadka I. S., którym Sąd dał wiarę w całości. Dodatkowo podkreślić należy, że z zaświadczenia z systemu (...) -SAD z dnia 14 października 2016 r. wynika, że A. R. nigdy nie był zameldowany w K..

W tym wypadku strona powodowa winna, na podstawie art. 6 k.c. przedstawić odpowiednie dowody na dalsze poparcie swoich twierdzeń, obalające zarzuty pozwanego.

Zgodnie z obowiązującą w polskim postępowaniu cywilnym zasadą kontradiktoryjności ciężar dowodu spoczywa na stronach postępowania cywilnego. To one, a nie sąd są wyłącznym dysponentem toczącego się postępowania i one ponoszą odpowiedzialność za jego wynik. Twierdzenie dotyczące istotnej dla sprawy okoliczności (art. 227 k.p.c.) powinno być udowodnione przez stronę to twierdzenie zgłaszającą (art. 231 k.p.c. i art. 6 k.c.) (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 22.12.2001 r. , I PKN 660/00). Podkreślić należy, że zgodnie z normą art. 3 k.p.c. strony i uczestnicy postępowania obowiązani są dawać wyjaśnienia co do okoliczności sprawy zgodnie z prawdą i bez zatajania czegokolwiek oraz przedstawiać dowody. Przepis ten nie nakłada zatem na Sąd obowiązku dążenia do wykrycia prawdy obiektywnej (materialnej) bez względu na procesową aktywność stron. Wręcz przeciwnie, przy rozpoznaniu sprawy na podstawie przepisów kodeksu postępowania cywilnego, zmienionych ustawą z dnia 01 marca 1996 r. o zmianie kodeksu cywilnego (Dz. U. Nr 43, z 1996 r., poz. 189) rzeczą Sądu nie jest zarządzanie dochodzeń, w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie, ani też Sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy. Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach, a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.). Adresatem normy zawartej w art. 3 k.p.c. są strony a nie Sąd. Aktualnie obowiązek dowodzenia obciąża strony, zaś zachowana w art. 232 zdanie drugie k.p.c. możliwość dopuszczenia dowodu z urzędu stanowi jedynie wspierające uprawnienie sądu, które winno być wykorzystane tylko w wyjątkowych sytuacjach i nie

może prowadzić do zastępowania stron w spełnianiu ich obowiązków, w szczególności gdy są reprezentowane przez fachowego pełnomocnika.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji.